

Weemoed als medicijn

Colofon

ISBN: 978 94 6365 749 5

1e druk 2025

© 2025, Co Conelis

Uitgeverij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

www.elikser.nl

Drukwerk: CSL digitaal B.V.

Vormgeving binnenwerk: Evelien Veenstra

Omslagontwerp: Fronica Greijdanus

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Co Conelis

weemoed als medicijn

Gedichten

Voor jou
die wandelend
over mijn binnenpad
wil tasten naar
een zijn

Inhoudsopgave

Vooraf	9
Wacht nog even	13
Zoals jij	14
Parkbanken	15
Lauwersoog	16
Een vat vol tegenstrijdigheden	19
Samen voor Oekraïne	20
Clara van vijftien	21
Mijn vader	22
Affectief beschadigd	24
Patersfiets	26
Melancholie 1	27
Melancholie 2	28
Melancholie 3	29
Oostkapelle	30
De Kleine Kunstenaar	31
Twitter-X	32
Café De Beurs	33
Denkend aan Nescio	34
Ego sum	35
Eindelijk	36
Gaza	37
Gemis	38
Liefde —	39
Bevrijdingsdag	40
Gods deur	43
Het nieuwe normaal	44
Kerstmis	46
Jij	48
Caféduet	49
Afscheid	50

Nieuwjaarsfeest	52
Krom is niet recht	54
Om stil van te worden	56
Nimf	58
In de Noordpolder	59
November	60
Bij Oma's graf	61
Onderweg	62
Opa 1	64
Opa 2	65
Paniek	66
Pasen	69
Pet op	70
Puber	72
Symposia	73
Yolo	74
Waanzin	76
Zomer	77
Vakantie	78
Zonder jou	79
Damien Hirst	80
Verwarring	82
Giorgio Morandi	83
Elfstedentocht	84
Dronken liefde	86
Vraagbaak	88
Kinderspel	89
Handicap	90
De dichter is leeg	92

Vooraf

De schepping heeft ons met iets raars opgescheept: eenmaal geboren, ga je dood.

Het kan kort, wat langer en soms heel lang duren, maar één ding is zeker: eenmaal uit de moederschoot rest slechts het vooruitzicht van de eindigheid van het bestaan. Wat daarvoor was en wat daarna komt is onbekend. Wie of wat je voor of na de geboorte bent of zal zijn is een raadsel. Wat de richting van de schepping is of zou moeten zijn, is bij het ontwerp ervan niet meegegeven. De mogelijkheid om je als soort voort te planten is aangelegd, beschikbaar en wordt gebruikt. Waartoe, waarvoor en waarom is in het DNA of het script van de mens de grote onbekende.

Schijnbaar willekeurig wordt bepaald bij wie en in wat voor situatie je geboren wordt. Je start je leven met een bepaalde huidskleur in een bepaalde geografische, culturele en maatschappelijke context en constellatie. Aanvankelijk stuurloos probeer je, op zoek naar houvast en bevestiging, ergens bij te horen. Je belandt in een dictatuur of democratie, in macht of onmacht, in rijkdom of armoede, in egoïsme of socialisme, in geloof of ongeloof, afhankelijk van hetgeen op je pad komt.

Tussen geboorte en dood lijkt veel willekeurig. Ofschoon elk individu uniek is, lijkt iedereen te worstelen met dezelfde vraag: waar moet het heen met de schepping, de mens en met mij?

Inmiddels, al wat jaren rijper, zijn de meeste idealen versleten, neemt het aantal dictators wereldwijd toe en zijn alle caravans en campers uitverkocht omdat pensionado's willen genieten, reizen en potverteren onder het motto: meenemen kun je het niet en weggeven is een nodeloos gebaar, want bij hen die het behoeven komt het niet terecht en zij die genoeg hebben willen altijd meer. Ik geef toe, er zijn meer varianten te bedenken, doch de uitkomst zal slechts in gradaties verschillen.

Wat rest is, teruggetrokken op een wierde in het Groninger land, mijn gedachten te denken en mijn zinnen te schrijven. Tot ook ik, in het dorp met de laatste postcode, dicht bij het wad, waar ooit monniken verdwenen, mensen doodgaan en sommigen nog even blijven leven, ooit zal eindigen in het raadsel van de schepping.

Is dat erg? Niet als je beseft dat de zin van het leven steeds weer anders en opnieuw geschreven wordt en de eeuwigheid er voor iedereen anders uitziet, zo die al bestaat.

In deze melancholische werkelijkheid, in dit weemoedige bewustzijn, ligt het geheim van een medicijn tot een blijmoedig leven. Het is een ontdekkingstocht voorbij het ongemak. Wie wacht op de eeuwigheid, verliest vanzelf zijn prioriteit.

Co Conelis

Wacht nog even

Wacht ...
wacht nog even
laat woorden niet
je mond verlaten
gun de zinnen tijd
in te klinken
te rusten in de kom waarin
gevoelens bodem vinden
de eerste impuls verdient
een tweede
soms een derde
rijpt vaak anders dan
de snelle imprint
wees niet bang kwijt te raken
wat zinnen doen opwellen in het gemoed
poëzie
heeft geen haast
houdt van herkauwen
van innerlijk genot
van kwetsbare ontroering
pas als het hart weet
wat de ogen lezen
kan de mond
zich langzaam openen
want woorden
doen ertoe

Zoals jij

Nu opeens
de lijnen van de horizon
zijn getrokken
piketpalen geslagen
dringt de eindigheid
van het leven
zich onder de huid
onontkoombaar
wordt je perspectief
verkort
aangekondigd
medegedeeld
vriendelijk
doch resoluut
de seizoenen
kunnen iedere keer
je laatste zijn
terwijl de aarde doorgaat
in oneindige gedaantewisselingen
sterft de jouwe
langzaam af
vlinders leven intensief
en kort
kleuren de wereld
een beetje mooier
nu eens hier
dan weer daar
zoals jij

Parkbanken

Als parkbanken praten
gevallen bladeren fluisteren
zijn geheimen
oordeellos openbaar

zitvlees draagt in zich
passievol verlangen
in afdruk
waarop het rust

eenmaal per week
spuit een gemeentereiniger
zielenroerselen schoon
zorgvuldig de put in

riolen herbergen
voorbij idealen
van intiem persoonlijk
menselijke verwerking

parkbanken
moet je niet reinigen
bladeren niet vegen
verhalen bekijken het best
als ze onaangetast blijven

Lauwersoog

Heb je mijn boek al gelezen?
ze wachtte tot hij
twee meter verderop opzij keek
met zijn hoofd schudde
de vraag stellen was het antwoord weten

ze zagen elkaar
één keer per jaar
in de haven van Lauwersoog
omdat het halverwege was
omdat niemand hem daar kende
ze had zich voorgenomen
dit jaar geen vragen te stellen
te zwijgen
te wachten
tot hij zou beginnen

ze zag hem aankomen
schouders naar beneden
hoofd een beetje schuin
in dezelfde kaki halflange regenjas
een beetje grijzer
een beetje krommer

ze knikken
omhelzen elkaar niet
lopen naar de rand van het havenhoofd
kijken naar de veerboot
de zee
op afstand naast elkaar

na het kijken lopen
naar Sterkenburg visje eten
kibbeling met remouladesaus
aan een tafeltje
zicht vaag naar Schiermonnikoog
af en toe opkijkend
als iemand voorbijloopt

tot volgend jaar
ik betaal wel
zegt hij terwijl hij opstaat
nog een keer omkijkt
zonder te zien

zij weet dat het zo zal gaan
en toch elk jaar weer
is er hoop dat hij ...

door het raam
ziet ze hem gaan
zo vertrouwd
zo dichtbij
zo onbereikbaar

ze kent zijn schaamte
met haar gezien te worden
zij is niet het meisje waar
hij als vader mee kan pronken
vol trots over kan zeggen
kijk mijn meisje ...
nee
hij schaamt zich voor haar

er zit een vlekje aan
ze noemt het haar oheg-vlekje
op het eerste gezicht
je ziet het meteen
onder haar rechteroog
een vuurrode wratachtige schijf
zo groot als haar wang

de pijn van anders zijn
de starende blikken
het pesten op school
de eenzaamheid van het
niet aantrekkelijk gevonden worden
de schaamte van haar vader
ze heeft het allemaal beschreven
in haar boek
voor iedereen met een oheg-vlekje
én
voor hem
van wie ze weet
dat hij het nooit zal lezen

Een vat vol tegenstrijdigheden

Er zijn momenten
waarop ik zeg
wat ik weet
weet
wat ik zeg
voel wat ik denk
te voelen
blijdschap met verdriet
ellende met vreugde
heen en weer
rondom mijn navel
trillend
in mijn maag
niets in handen
in handen zijn
zonder een waarom
deel van een geheel
betrekkelijk
en alleen
was ik maar
onmetelijk ver
weg
van nabij
van een einde
van een begin
van uit
van in
van alles

Samen voor Oekraïne

Wat zal ik meenemen
wie daar rustig over
kan nadenken
woont toevallig
aan de goede kant
van de lijn

hoe
de lijn getrokken wordt
bepalen zelden
zij die er wonen

dictators creëren passanten
langs de lijn van leven
en dood
zij kiezen
wie
wat
over de lijn getrokken wordt

hulpeloos helpen
hulpbehoevenden te overleven
zonder leven

leven is vooral
aan de andere kant
van de lijn